

waardoor hij den achterdocht der medeburgers zoozeer opwekt.

In Duitschland was het vooral de hofprediker A. C. Stöcker, 1835—1909, die in het Jodendom een groot gevaar zag voor Duitschlands sociale ontwikkeling. De Joden namen vooral op handelsgebied een voorname plaats in. En de Joden-vijandige beweging onder leiding van Stöcker, stelde nu als doel de Joden van het maatschappelijk leven uit te sluiten, en zelfs uit het land te bannen. In het orgaan der Christelijke Sociale partij luidde het: „De Joden zijn vijanden van het vaderland, verrijken zich ten koste der andere burgers en stellen zich tot taak, geheel Duitschland aan hun macht te onderwerpen.“ Nu is het niet te ontkennen, dat de Joden door hun rijkdom, vaak door woeker en bedrog verkregen, den haat, bijzonder van het Deutsche volk hebben opgewekt. Dat de middenstand en de kleinhandel door het groot-kapitaal in verarmde positie kwamen en velen maatschappelijk ten gronde gingen, is voor een deel aan de Joodsche geldmagnaten te danken. In de jaren voor den oorlog vormden de Joden nauwelijks 1 pCt op de Duitsche bevolking, maar bijna 39 pCt der bankiers- en crediethuizen hoorden hun toe. Procentsgewijze gerekend, beschikten de nauwelijks 600.000 Joden over een kapitaalmacht alsof ze 20 miljoen in aantal waren en dit kapitaal breidde zich nog steeds uit. Begrijpelijk, dat men voor dien overheerschen invloed der Joden op het gebied van den handel beducht werd.

En door ditzelfde motief gedreven, verklaarde Mussert ten onzent op 22 Oct. '38 in een „Werkers-vergadering“ te Amsterdam: „Van het twaalf miljoen zielen tellende Joodse volk wonen een paar honderd duizend te midden van ons volk, grotendeels onvermengd, ten dele gemengd. Deze paar honderdduizend nemen geleidelijk maar zeker de Nederlandse bodem in bezit, gaan de handel beheersen, brengen de industrie onder hun macht en wat nog erger is, willen de opvoeding van de Nederlandse jeugd beheersen, recht spreken over het Nederlandse volk, uitmaken hoe het Nederlandse volk moet denken, zich gedragen, handelen. Dit is ondragelijk, dat dulden wij niet, nu niet en nooit, het is onze plicht daaraan een einde te maken.“ Zoo wordt ook in Nederland door ditzelfde economisch motief het antisemitisme aangestookt.

Nu ligt in het economisch motief een zekere waarheid. De Joodsche concurrentie is in de handels- en geldwereld zeker te vreezen. Ook maakten zij zich al te vaak aan verkeerde praktijken schuldig. Maar dat geeft anderen geen recht al de schuld op de Joden te leggen om de aandacht van eigen fouten en gebreken af te leiden; en nog minder recht hen op onmenselijke wijze te vervolgen en uit het land te jagen. Wel geeft het reden tot ernstige bezinning of men ook de meerdere capaciteiten der Joden op handelsgebied moet erkennen en door verhoogde inspanning den achterstand bij zich zelf moet trachten in te halen. Bovendien hebben de volken ook financieel van de meerdere capaciteiten der Joden groote voordeelen getrokken.

Het is dan ook weerzinwekkend onrechtvaardig, dat Dr Goebbels de verantwoordelijkheid voor de jongste vervolging in Duitschland eerst op het volk schoof, maar dat de Regeering ze drie dagen daarna als een spontane wraakoefening in haar decreten tegen de Joden goedkeurde. De woedende razzia had plaats in den nacht van 10 op 11 Nov. 1938. En reeds 12 Nov. volgden de Regeeringsdecreten. Zij werden aangekondigd als een „boete“ wegens „de vijandige houding van het Jodendom tegenover het Deutsche volk en rijk, die ook voor laffe moorden niet terugschrikt“. In 't kort komen ze hierop neer, dat de Joden van 1 Januari 1939 af van alle bedrijfsleiding worden uitgesloten; dat zij de schade, door de „verontwaardiging van het volk over het gestook van het internationale Jodendom tegen het nat.-socialistische Duitschland“ aan Joodsche zaken en woningen is aangericht, op eigen kosten terstond moeten herstellen; dat zij de aanspraken op uitkeeringen van de verzekeringsmaatschappijen aan de regeering moeten afdragen en door deze ten bate van het Rijk in beslag genomen worden; dat Joodsche dagbladen blijven verboden en Joodsche scholen gesloten; dat de Joden van Duitsche nationaliteit een contributie van 1 milliard mark moeten opbrengen.

Goering schalte het Joodsche vermogen op 8 milliard mark, zoodat de boete dan ongeveer 12 % zou bedragen. Anderen zeiden echter, dat dit een raming was van het vermogen der Joden vóór 1933 in Duitschland, Oostenrijk en Sudeten-Duitsche gebieden. Volgens Duitsche bankiers, die voortdurend met het „ariseeren“ van Joodsche zaken te doen hadden, zou het geheele vermogen slechts 2 à 2½ milliard bedragen, zoodat de boete alsdan ongeveer de helft van het Joodsche bezit zou zijn.

Geen wonder, dat de Pers in schier alle landen van West-Europa (behalve in Italië), en in Amerika, een vernietigend oordeel over deze razzia van het opgehitste publiek en over deze krenkende regeeringsdecreten velde.

UIT DE SCHRIFT

Christus, opgestaan, heeft Zijn vijanden overwonnen.

..... En dit woord is verbreid geworden bij de Joden tot op den huidigen dag. Mattheüs 28:15 b.

Opschriften en tekst van deze meditatie schijnen heelemaal niet met elkaar te kloppen.

Want als ge den tekst leest (en u de moeite geeft, ook de vorige verzen er bij te nemen) — nu, dan is de eerste indruk: hier wordt ons getekend de macht der leugen van het ongelooft.

Ge kent het verhaal wel, van die geschrokken militairen, die zich door de Joodsche leiders laten omkopen, overal rond te vertellen: „Zijn discipelen zijn des nachts gekomen, en hebben Hem gestolen, als wij sliepen!“

En deze leugen, zoo oerdom, heeft sukses: de massa laat zich suggereeren, en gelooft het praatje — ja, sterk is de macht der leugen...

Maar toch glanst hierachter de heerlijkheid van Jezus Christus, Dien de dood niet houden kon. Immers: „Die in den hemel woont, zal lachen!“

O, die lach des HEEREN! wie hooren het éerst in Jeruzalem de boodschap der Opstanding?

Juist zij, die er zich zoo erg bezorgd over hadden gemaakt — die daarom het graf lieten verzegelen, en onder militaire bewaking stelden —

daar! nauwelijks is het één etmaal later, of als een bliksemslag aan helderen hemel wordt 'trapport van het Romeinsche detachement bij hen ingediend: het graf is leeg! een aardbeving, een lichtgestalte, de steen weggewenteld...! Is Hij nu toch opgestaan? ja, verdwaasden:

„Bittere nijd van bitse vlegels, nacht- en grafwacht, zerk noch zegels, noch al 't woelende gebaar van uw priesterlijke schaar, kunnen 't groote Licht niet keeren, dat er op den Dag des Heeren, eer men 't licht des hemels zag, doorbreekt tot zoo held'ren dag!“

O, die lach des HEEREN! ze dachten, dat ze dien Jezus zoo prachtig onschadelijk hadden gemaakt, en die nieuwe beweging den kop ingedrukt — ziet ze daar zitten bij elkaar, met wanhopige oogen, ontselde gebaren — wat moet dat nu? hoe komen ze van Hem af?

Wacht! een leugen... juist die leugen, waarvoor ze eerst zoo benauwd waren geweest: soldaten, zegt nu toch dát!... en daar hadden ze het Sabbathgebod voor overtreden, zich opnieuw een onderhoud voor getroost met dien hooghartigen Pilatus!

Ziet ge het niet, dat Jezus Christus, de Opge-stane, Zijn vijanden heeft overwonnen? dat Hij op den achtergrond staat in die woedende vergadering, die zich naar alle kanten wringt, om tenminste hun figuur te redden, hun macht te behouden?

O, dat lachen des HEEREN! nóg woelen en bedenken de volken ijdelheid, nóg verwerpen de machten van ongelooft en leugen Hem, Die de Opstanding is en het Leven, nóg wordt de Verrezenen gehaat, ook in degenen, die Hem kennen en belijden als Borg en Zaligmaker, en in Zijn verzoenend sterven het rustpunt van hun hart vinden, in Zijn opwekking uit de dooden het fundament van hun geloof...

maar: Christus is opgestaan!

en daarom, al daverd de aarde van het geweld van den antichrist, DEN leugenmensch, wiens voetstappen naderende zijn, ... de gemeente van dezen Levensvorst staat op elk Paaschfeest, wát? op iederen Zondag, wát? elken levensdag, bij het ledige graf, juichend:

De Heer is waarlijk opgestaan!

„Gij zijt de HEER: Uw kracht zal eeuwig zegepralen!“

O, dat lachen des HEEREN!

Over dat heilsfeit der Opstanding komt er uit Jozefs hof tweërlei boodschap naar Jeruzalem.

Naanst de boodschap der leugen, die bij de Joden gretig ingang gevonden heeft (en waarlijk niet alleen bij hen — we behoeven alleen maar te denken aan de modernistische theologie, die de leugen in een vroom gewaad heeft aanvaard en gepropageerd, ook inzake de Opstanding) —

... komt er een andere boodschap, het getuigenis der waarheid, naar Jeruzalem: o, dat Sanhedrin heeft er niet op gerekend, dat de hémel zelf het Opstandings-Evangelie heeft verkondigd, dat de Opge-stane Zelf in Zijn vorstelijke openbaringen het woord der engelen bezegelen gaat... en dat dit Evangelie van den Paaschvorst zijn triomftocht door de wereld aanvangt!

Zij meenen sterk te zijn — doch sterker dan hun domme, dwaze ongelooft is de macht van den Levensvorst, zich openbarend in zwakke en geringe visschers, die onverschrokken en bezielde pre-

diken: „deze Jezus, Dien gijlieden genomen en gekruisigd hebt, is uit de dooden opgestaan!“

Daar begint de triomftocht:

op één dag, den Pinksterdag, buigen drie duizend hun knie voor Christus, en laten zich doopen, en worden op hun beurt getuigen van den Verrezenen — straks worden priesters toegebracht tot de schare, die niemand tellen kan — op den weg naar Damaskus verschijnt de Opge-stane Zelf aan een der bitterste kerkvervolgers, dien de Geest omzet tot een der kroongetuigen van den Heer in de hemelen.

En is die boodschap, die prediking te sluiten?

Neen, ze gaat de wereld in, van stad tot stad, van land tot land, van volk tot volk: Hij, de levende Koning, Die de sleutels heeft der hel en des doods, moet heerschen tot aan de einden der aarde!

En overal openen zich harlen voor de kracht Zijner opstanding — blanken en bruinen, gelen en zwarten buigen zich voor Hem neer — Rachab en Babel worden vermeld onder degenen, die Hem kennen; ziet, de Filistijn en de Tyriër, met den Moor, deze is in Sion geboren, en dient Hem, Dien de HEERE gezalfd heeft over Sion, den berg Zijner heerlijkheid, Die de heidenen heeft tot Zijn erfdeel, en de einden der aarde tot Zijn bezitting!

Christus, opgestaan, heeft Zijn vijanden overwonnen.

Straks wordt dat in volten omvang openbaar, want eens zal aller oog Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben — ja heeft, verhardend! schouw het aan: eens zal alle knie Hem hulde bidden.

En daarom mag Zijn geheiligd volk iederen Zondag opnieuw zingen van de rust, die het beschoren blijft, en verlangen naar den dag Zijner glorie!

J. SMELIK.

KERKELUK LEVEN

Censuurvraagstuk betreffende N.S.B.- en C.D.U.-leden.

Reeds ter Synode te Amsterdam in 1936 werd bij gelegenheid van de behandeling der vragen inzake N.S.B. en C.D.U. gezegd, dat de kerken geene censuur over verenigingen kunnen uitoefenen. Alsof die Synode dat met hare oordeelen over de beginselen van die beide, en met hare aanwijzingen, hoe de kerken inzake hare leden, die zich bij N.S.B. of C.D.U. aangesloten hebben, moeten handelen, gedaan zou hebben. En nog dezer dagen kon men in een kerkelijk blad lezen: „Zij (de kerk) kan de N.S.B. en de C.D.U. niet onder censuur stellen. Dat kan zij alleen personen, maar niet op grond van een politiek program, hoe kostelijk dit ook is, doch uitsluitend op grond van Schrift en belijdenis“.

Wat heeft echter de Synode te Amsterdam gedaan? Uitgesproken, dat bepaalde beginselen van N.S.B. en C.D.U. in strijd zijn met de Heilige Schrift, en wel aldus: „20. onder verwijzing naar den inhoud van dit rapport uit te spreken, dat er naar het oordeel der synode geen plaats is voor leden onzer gereformeerde kerken in organisaties, die van de in het rapport genoemde onschriftuurlijke dwalingen uitgaan, als daar zijn: het „Leidersbeginsel“, de nationalistische totalitaire machtsstaat, en de anti-militaristische verwerping van den oorlog in elken vorm“, Acta, art. 272, blz. 127. En vervolgens heeft zij gezegd, hoe de kerken optreden moeten tegen hare leden, die ook leden van N.S.B. of C.D.U. zijn.

Van censuur over verenigingen, over N.S.B. en C.D.U., is daarbij geene sprake, maar slechts van optreden tegen, en eventuele censuur over personen, leden dezer kerken, die ook tot N.S.B. of C.D.U. behooren. Maar de Synode heeft met dat besluit bepaalde beginselen van N.S.B. en C.D.U. veroordeeld, en wel als onschriftuurlijk, dus als in strijd met de Heilige Schrift. En zij heeft verklaard, dat vanwege die onschriftuurlijke dwalingen geene plaats voor leden onzer gereformeerde kerken is in de organisaties van N.S.B. en C.D.U. Want zich aansluiten bij deze organisaties en daarvan lid-zijn is een aanvaarden van die door deze Synode onschriftuurlijke dwalingen geoordeelde beginselen. Zulk zich aansluiten en lid-zijn, is eene daad, is eene belijdenis, en dus volgens deze synodale uitspraak eene onschriftuurlijke belijdenisdaad. En deswege moeten dan de kerken tegen hare leden, die deze onschriftuurlijke dwalingen blijken hun deel, hun lid-zijn van N.S.B. en C.D.U., aankleven, optreden, eventueel ook met censuur.

Dat gebeurt dan niet om dat lid-zijn als zoodanig, doch omdat zulk zich aansluiten en lid-zijn van N.S.B. en C.D.U. zoodanig belijdenis karakter draagt, en zulk eene daad is, n.l. eene belijdenis en daad van genoemde onschriftuurlijke dwalingen.

Dat is een synodaal besluiten en handelen geheel naar den eisch van Gods Woord, in overeenstemming met onze Belijdenis, en met het doen der Synode te Leiden in 1920. In art. 36 belijden wij: „En hierover verwerpen wij de Wederdoopers en andere opvoerige menschen, en in het gemeen al degenen, die

de Overheers-
omstooten
deren, en v
menschen
veroordeeld
maatschapp
den met G
gers verwo
sprak uit:
geen plaats
grondslag v
64. Vermaa
eveneens zij
die „tweede
gen begeere
ongehooort
„Vermaa
danig zijn,
natuurlijk
13:1; II Pe

Kan men
Synode te
N.S.B. en C.
lijke optred
C.D.U. beho
de Synod
lijke dwa
proken
nationalist
militarist
vorm, nio
Schrift.
Dat is d
Heeft de
aanzien van
noemde beg
overeenkom
en bewijze
teruggenom
censuur ge
strijd met,

Het komt
het juiste v
Hier mag
genoemde l
wacht word
sluiten onhe
En men
De Synod
of het lidmi
veroordeeld
gehuld
schriftu
lidmaatscha
dat het e
schriftu
recht heeft
belijdenis
C.D.U. niet
gewezen, l
handeld mo
lidmaatscha
onschriftu
werkelijk a

Aantal Pr
Tegen m
in Synode
hoeding va
door de m
kens ander
komsten te
ook het an
niet vermi
wisseling v
Generale Sy
Hiertegen
zwaar heb
niet gespr
waaraan b
hebben.

Onze ker
overeenkom
wijs op Gen
het verban
Nederland
versiteit te
Kerken ve
gewone Ho
gen, als ad
zitting te n

Een voors
komen op t
met al de
verbonden
bleek dit a
wilde men
leeraren te
er niet and
school der
adviseurs t
de Theolog
niet eene li
Maar dat
Dan is he
met een ze